

Universiteit
Leiden
The Netherlands

The English political broadside ballad in the second half of the Seventeenth Century

Pronk, L.L.C.

Citation

Pronk, L. L. C. (2008, September 18). *The English political broadside ballad in the second half of the Seventeenth Century*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/13303>

Version: Corrected Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/13303>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

STELLINGEN

Behorende bij het proefschrift *The English Political Broadside Ballad* van Lijntje Pronk, Leiden 2008.

1. De meest accurate term voor Engelse balladeschrijver in de zeventiende eeuw is 'ballader', en niet 'balladeer' of 'balladist'.
2. De strikte scheiding tussen politieke en niet-politieke liedbladen die in studies over het zeventiende-eeuwse Engelse liedblad vaak wordt gehanteerd, is niet realistisch.
3. In de discussie over de nieuwswaarde van het zeventiende-eeuwse Engelse liedblad wordt te veel uitgegaan van de nieuwswaarde van berichten in de huidige media en wordt onvoldoende rekening gehouden met hoe men in de zeventiende eeuw naar liedbladen keek.
4. Aangezien het aantal liedbladen dat in het zeventiende-eeuwse Engeland zowel op papier als mondeling circuleerde enorm was, en aangezien zij gelezen, gezongen en gehoord werden door mensen uit praktisch alle lagen van de bevolking, zou het terecht zijn als er in studies over de zeventiende-eeuwse Engelse cultuur, letterkunde en geschiedenis meer aandacht aan deze vorm van literatuur besteed zou worden.
5. Hoewel de titel en het gedichtje onder de title anders doen vermoeden ('We Write no Fights of Du[t]ch or French,/ No courting of a handsome Wench,/ No Monsters, Wonders in the Air,/ No persons dying in dispair;/ Nor any anything under the Sky,/ But onely of my Dog and I'), gaat het lied 'My Dog and I' bepaald niet over huisdieren.
6. Het is een paradox dat hoewel het dagboek van Samuel Pepys een van de belangrijkste historische documenten is over het leven in Engeland tijdens de Restoratie-periode en het geprezen wordt als een authentiek relaas over persoonlijke en publieke gebeurtenissen in de tweede helft van de zeventiende eeuw, het triviale zinnetje 'and so to bed' niettemin het allerbekendste stukje uit het hele dagboek is geworden.
7. Het feit dat Chaucer in zijn werk veel aandacht besteed aan vogels doet vermoeden dat hij een vogelaar avant la lettre was.
8. Jane Austens opmerking dat haar *History of England* is geschreven 'by a Partial, Prejudiced, and Ignorant Historian' getuigt van zelfreflectie en eerlijkheid en iedereen die over historische onderwerpen schrijft zou hierin een voorbeeld aan haar moeten nemen.
9. Het is voor een externe promovendus verstandiger, bevredigender en rendabeler zijn tijd direct te steken in het schrijven van het proefschrift, dan in het aanvragen van financiële ondersteuning bij het instituut Pallas.
10. Hoewel in een democratie van verkozen politici verwacht wordt dat ze doen wat het volk, dat zij immers vertegenwoordigen, wil, worden politici die beweren te gaan doen wat het volk wil, eerder beticht van populistisch dan van democratisch gedrag.
11. Het feit dat de NS het nodig vindt om op eindstations de passagiers te verzoeken de treinstellen te verlaten, roept de vraag op wat de NS denkt dat reizigers bezielt om in een trein te gaan zitten.